

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Einjährig-Freiwilliger Ludwig Glasz. Er hielt sich stets gerne für den ältesten Gefreiten des Regiments. Dem Armen fehlten kaum drei Monate, um volle drei Jahre «Einjähriger» zu sein, als er sich bei Worobiowka auf die Deckung setzte, um von dort zu beobachten, wie unsere Zwölfer bei den Russen einschlagen... Ein dummes Geschoss traf ihn tödlich. Er versprach zwar seinen bange Eltern, als er zum drittenmal ins Felde zog, er wird ein besserer Sohn sein, als sein Bruder es war: er werde keinen Helden Tod sterben. Armer Knabe, dies war wohl das erstmal, wo Du dein Wort nicht halten konntest.

Kadettaspirant Andor Almási. Er kam von der Artillerie — wo er bereits im Felde seine Tapferkeit bewies — zu uns. Nach der infanteristischen Ausbildung wurde er auf eigene Bitte zur Luftschifferabteilung übersetzt. Er glaubt fanatisch, dass er sich als Fliegeroffizier bestimmt eine Auszeichnung erwerben wird, woran ihn bisher seine Krankheit hinderte. Das Schicksal jedoch hat einen ironischen Punkt vor die Zukunft des armen Jungen gesetzt...

Der kleine Luftschifferkadett ging eines schönen Tages unter den schattigen Bäumen von Szigetmonostor mit einem Mädchen spazieren, dem er Luftschlösser von seiner künftigen heldenhaften Karriere erzählte. Kurz darauf fand er schon Gelegenheit, einen Beweis seiner Tapferkeit zu bieten... Es versank ein schlechter Kahn mit dreissig Insassen in den Wellen der Donau. Schnell sprang der kränkliche, dünne Almási herbei und rettete zwei Menschenleben aus den Wogen und als er dem dritten Hilfesuchenden Beifstand leisten wollte, ertrank er — den Leichnam eines schwächlichen Schneidergesellen umarmend — in der Donau. Unter den Heroen des Schlachtfeldes, die Menschen vernichtend einen Helden Tod sterben, nimmt auch dieser Held einen würdigen Platz ein, der nach Rettung von zwei Menschenleben seine edle Seele aushauchte.

Leutnant Ladislaus Parchetich. Der Tod ist die Grenze jeder Ambition... Als das Schicksal Parchetich vom Schauplatze seiner Tätigkeit weggraffte, betrachtete er den Militärdienst nicht bloß als Pflicht, sondern bereits als seinen Lebensberuf... Das Tragische an seinem Tode ist, dass er inmitten eines Gefechtes das Opfer des Zufalles war.

Glasz Lajos önkéntes őrvezető. (Miniszteriumi számitszt † 1916 június 29.) A legöregebb freiternek szerette magát nevezni. És szegénynek nem sikerült az ambíciója: teljes három évig egyéves önkéntesnek lennie... Alig három hónap hiányzott hozzá, mikor Worobijowkánál kiült a dekkung tetejére nézni, hogy verik a tizenkettősök a muszkát... Egy gyors és buta golyó találta halálosan, pedig — mikor elment harmadszor a harctérre — megigérte aggódó övéinek, hogy jobb fiú lesz, mint a bátyja: ő nem fog hősi halált halni... Szegény gyerek, talán az első eset, hogy nem tudta szavát megtartani...

Almási Andor hadapródjelölt. A tüzérségtől került az ezredhez... A harctéren, már mint tüzér vitézül viselkedett... A gyalogsági kiképzés után a léghajós osztályhoz helyezték át saját kérelmére. Fanatikusan hitte, hogy mint léghajóstiszt fogja megszerezni, amiben betegsége előbb meggyóltá — a kitüntetést. És a sors egy irónikus pontot tett a szegény fiú törekvései elé. Mikor sikerült neki a léghajósosztályhoz jutni, egy rozoga csónak Szigetmonostornál belefordul harminc emberrel a Dunába...

A kis léghajós kadét, aki pár perccel előbb valami kislánnal sétált a monostori árnyas fák alatt s annak mesélte az ő jövő hősi karrierjének légváráiról, — kénytelen a vízbe fuladni. Csak azért, mert a vízbe fuladók nagyon kiabáltak segítségért s aztán egy beteges vékony fiúnak épen elég, ha két embert tisztességesen kiment a habokból... A harmadik magával rántotta és szegény, derék fiú egy vékonyka szabó legény hullájával ölelkezve fejezte be a monostori kirándulást, mely végre is hozzájuttatta, hogy igazi hősnek tartás... Mert az volt... A harctér hősei között, kik embert ölte haltak hősi halált, helye van egy olyan hősnek is, aki embermentés közben halt meg... Egy kicsit békeháhal — de talán az ilyen hősöket is észrevehetjük már egyszer... *czl.*

Kadettasp. Andreas Almási.
Almási Andor hadapródjelölt.
† Monostorsziget, 1916 Juli.

Parchetich László hadnagy. A halál az ambíció határa... És Parchetich hadnagy ambiciójának akkor szabott határt, midőn már nemcsak kötelességek, hanem élethivatásnak is tekinette a katonai szolgálatot... Halálát még tragikusabbá teszi az a körülmény, hogy az ütközet hevében is véletlen szerencsétlenség áldozata lett...